

straffbart. Det skal derfor blive interessant at se den næste Aalborg-Dom.

Jeg vil da tillade mig at henstille til den højtærede Forsvarsminister at tage under Overvejelse saa snart som muligt at søge den militære Straffelov og den militære Retspleje i det hele taget reformeret. Det er muligt, at den højtærede Forsvarsminister, som jo for Tiden er optaget af store og vigtige Ting, ikke vel kan overkomme at forberede en saadan Sag. Det er ogsaa muligt, at de militære Ministerier som saadanne ikke er det bedste Sted, hvor en saadan Sag kan forbedres. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, om han maatte finde det betimeligt, at der blev nedsat en Kommission til Forberedelse af en gennemgribende Forandring af vor militære Straffelov. Den indeholder ogsaa bortset fra Straffene Bestemmelser, som maa siges at være i høj Grad uheldige. Jeg skal blot nævne dens § 107, hvor der staar, at Straf af en vis Beskaffenhed kan idømmes enhver, der „klager over Besværlighed eller Mangel eller foretager anden Handling“, som er af en saadan Beskaffenhed, „at han har burdet kunne indse, at derved Misnøje kan udbredes i nogen Del af Krigsmagten, hvad enten saadant er tilsigtet eller ej“. Dette vil sige, at en Soldat kan straffes uden at have haft til Hensigt at begaa noget strafbart eller uden at have haft nogen Forstaaelse af, at han begik noget strafbart, naar man blot ud fra et fuldkomment frit Skøn skønner, at det burde han have indset. Det er en meget vidtgaaende Straffebestemmelse. Den angaar alle Handlinger, som gaar ud paa at klage over Besværlighed og Mangel — ja, det er jo overhovedet alt. Naar man falder over en saadan Soldat i Henhold til den militære Straffelovs § 107, har man en Fælde, hvori man altid kan lade ham falde. I saadanne Tilfælde vil meget bero paa, hvor forstandige eller uforstandige Dommerne er, og det er for svagt et Moment af Retssikkerhed. Naar Lovene er af en saadan Beskaffenhed, trænger de til at ændres.

Jeg skal saa tillade mig at gøre nogle ganske faa Bemærkninger angaaende de Ændringsforslag, som mine Meningsfæller og jeg i Finansudvalget enten selv har opstillet eller har været med til at stille, idet jeg dog undtager Spørgsmaalet om Hærens Remontering, som en mere sagkyndig end jeg vil udtale sig om. Det drejer sig jo især om disse Bevillinger til

Rekylskyttekorps i Fodfolket, og jeg kan i saa Henseende indskrænke mig til at henvise til mine Udtalelser ved Finanslovsforslagets første Behandling, da jeg paaviste, at de er i Strid med den bestaaende militære Ordning, idet man under Hærlovsforhandlingerne udtrykkelig fjernede en Bestemmelse om, at der skulde være Maskingeværkorps i Fodfolket. Man handler derfor imod Rigsdagens tidligere Vedtagelser, naar man nu gennem Finansloven søger disse Rekyllkorps oprettede. Dette koster desuden ganske sikkert efterhaanden mange Penge, og vi er allerede ude over de finansielle Rammer, der er dragne for Militærlovene af 1909. Dette er Grunden til, at vi er med til at stille Forslag om, at Alarmeringsøvelserne — i Henhold til Hærloven skal de finde Sted inden 3 Aar — udsættes; vi erkender, at dette ikke kan ske uden Forandring i Hærloven, og foreslaar derfor en dertil sigtende Anmærkning. Derved vil der spares ca. 380,000 Kr., og vi vil komme et betydeligt Stykke ned mod det finansielle Resultat, som efter den militære Lov af 1909 burde være det højeste paa dette Omraade. Det er det samme Hensyn, der er vor nærmeste Motivering til at gaa imod Ændringsforslagene Nr. 159—61 paa Marineministeriets Budget. Vi synes nemlig, at vi i det mindste maa kræve, at man ikke overskrider de ved de nye militære Love givne finansielle Rammer. Vi, som har stemt imod de nugældende Militærlove, forekommer os selv meget beskedne, naar vi kun stiller det Krav, at man ikke gaar ud over disse Rammer. Derimod forekommer de os meget fordringsfulde, som, skønt de har været med til det Forlig, hvis Resultat blev Forsvarslovene eller de militære Love af 1909, ikke kan falde til Ro, men bestandig kræver en Stigning i de militære Udgifter. Jeg havde haabet, at vi i Aar havde kunnet faa Stigningen standset og vist de militære Krav fra Hærens Side tilbage indenfor de finansielle Rammer, som de nugældende Love anviser; men det er ikke lykkedes, og dette er, som man kan se af vor Anmærkning, Grunden til, at vi ikke vil stemme for de militære Budgetter i Aar. Derimod kan vi godt stemme for hele Finanslovsforslaget. Thi kunde vi faa en Finanslov uden disse militære Budgetter, vilde vi i Modsætning til den ærede foregaaende Taler — hvad han vist ved nærmere Overvejelse vil give mig Ret i — finde, at det var en særdeles fortræffelig Finanslov.